

LUCRAREA DE LICENȚĂ / DISERTAȚIE

Sesiunea iulie 2026

1. <i>INFORMAȚII GENERALE</i>	2
A. Alegerea subiectului.....	2
B. Îndrumarea și dimensiunea lucrării	2
C. Depunerea și susținerea lucrării	2
2. <i>REDACTAREA LUCRĂRII</i>	3
A. Coperta	3
B. Sugestii redacționale	3
3. <i>ELABORAREA LUCRĂRII</i>	4
A. Capitolele principale	4
B. Reguli specifice	5
Pentru lucrările redactate în limba engleză.....	5
1. la literatură.....	5
2. la lingvistică, respectiv traducere și interpretare (disertație).....	9
Pentru lucrările în limba română	14
Pentru lucrările în limba maghiară.....	23
4. <i>EVALUAREA LUCRĂRII</i>	29
5. <i>SUSȚINEREA LUCRĂRII (PROBA ORALĂ)</i>	30
<i>MODELE DE COPERTE</i>	31

1. INFORMAȚII GENERALE

A. Alegerea subiectului

Subiectul lucrării de licență / disertație se alege la încheierea penultimului an de studiu. Departamentul va pune la dispoziția studenților tematica lucrărilor de diplomă, pentru ca, în perioada următoare, aceștia să se decidă asupra subiectului. Tematica cuprinde domeniile de literatură, de limbă sau de cultură și civilizație. Numărul temelor trebuie să fie în raport cu numărul studenților de la secție. Studenții pot propune propriile subiecte, care, după consultările cu profesorul-îndrumător vor putea fi acceptate sau nu.

B. Îndrumarea și dimensiunea lucrării

Profesorul-îndrumător se va alege în funcție de subiectul lucrării.

În vederea elaborării și îndrumării lucrării de licență / disertație, studentul se va consulta cu îndrumătorul în permanență, de la stabilirea structurii până la finalizarea lucrării.

Studentul și îndrumătorul se vor întâlni de 1-2 ori pe lună. Studentul va informa îndrumătorul despre stadiul elaborării lucrării și parcurgerea bibliografiei. Pe parcursul ultimului semestru, studentul îi va prezenta îndrumătorului fragmente, capitole din lucrare, pentru a accelera redactarea și finalizarea acesteia.

În funcție de domeniul subiectului ales, de cunoștințele și competențele studentului, dimensiunea lucrărilor, în afară de copertă, cuprins și bibliografie, poate varia între:

- Pentru proiectele de licență: 25-45 pagini pentru o lucrare de limbă, 35-55 pagini pentru o lucrare de literatură / cultură și civilizație;
- Pentru proiectele de disertație: 40-60 pagini.

Studentul și îndrumătorul își asumă responsabilitatea privind onestitatea intelectuală a lucrării. Cu ocazia predării lucrării studentul semnează o declarație pe proprie răspundere privind paternitatea proiectului.

C. Depunerea și susținerea lucrării

Lucrarea de licență / disertație se va depune la Secretariat cu cel puțin 7 zile înainte de data susținerii, stabilită de Consiliul Facultății, acordându-i astfel conducătorului timpul necesar pentru completarea fișei de evaluare (model anexat la sfârșitul prezentului document).

Lucrarea se predă exclusiv în format electronic (pdf) prin metoda care va fi comunicată de Secretariat în timp util.

Susținerea proiectului de licență / disertație se face în fața Comisiei de examen, în limba redactării. Susținerea se derulează în cadrul unei probe orale, candidatul face o prezentare a cercetării sale și răspunde la întrebările membrilor comisiei de examinare și ale asistenței.

2. REDACTAREA LUCRĂRII

A. Coperta

Sus:

UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN
MIERCUREA CIUC

SPECIALIZAREA: ...

La mijlocul foii:

LUCRARE DE LICENȚĂ sau DISERTAȚIE

Candidat(ă): numele, prenumele

Îndrumător(i) științific(i): gradul didactic, titlul științific, numele, prenumele

Jos:

Anul susținerii

Miercurea Ciuc

Urmează “foaia titlu”:

Sus:

UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN
MIERCUREA CIUC

SPECIALIZAREA: ...

La mijlocul foii:

Titlul lucrării în limba redactării

Candidat(ă): numele, prenumele

Îndrumător(i) științific(i): gradul didactic, titlul științific, numele, prenumele

Jos:

Anul susținerii

Miercurea Ciuc

B. Sugestii redacționale

Textul se va redacta astfel: Format A4 (210 x 297 mm); margini sus, jos, dreapta și stânga 2,5 cm. Caractere: Times New Roman 12; line spacing 1,5; aliniere la stânga și la dreapta („justified”), first line hanging. Numerotarea paginilor se va face în centru jos.

3. ELABORAREA LUCRĂRII

A. Capitolele principale

Lucrarea se va structura asemenea unui text argumentativ arătând abilitatea candidatului de a utiliza strategiile argumentative.

1. Cuprinsul conține titlurile părților principale (capitolele, subcapitolele lucrării).

2. Introducerea va conține obiectivul lucrării, teoria și metoda folosită pentru atingerea obiectivului, justificarea alegerii temei de cercetare.

3. Stadiul cercetărilor, pe baza căreia se speră a se atinge obiectivele propuse:

Felul în care este prezentat acest capitol dovedește abilitățile candidatului de a organiza materia (gruparea / sintetizarea după curenți, persoane, tematici ș.a. sau o simplă înșiruire de opinii neselectate și neevaluate). Se punctează:

- Logica internă a prezentării datelor bibliografice;
- Logica internă și coerența punctului de vedere propriu;
- Modul redării opiniilor străine;
- Modul formulării și argumentării, luării de poziție față de acestea.

Preluarea nesemnaltă / plagierea unor opinii străine (copierea exactă și prezentarea ca fiind idee proprie) va fi punctată negativ, sau poate duce la anularea lucrării, exmatricularea candidatului.

4. Partea centrală a proiectului:

Aici se vor trece observațiile proprii asupra fenomenelor studiate în lucrare, susținerea sau combaterea punctelor de vedere străine adunate / citite în bibliografie.

La evaluare, se va urmări în primul rând capacitatea studentului de aplicație, și doar secundar existența unei idei proprii originale. Este suficient ca absolventul să dovedească abilitatea de stăpânire a aparatului teoretic, metodic și lingvistic pentru a formula și argumenta coerent și într-un limbaj adecvat propriile observații și concluzii.

5. Concluzii / sugestii legate de utilitatea / interesul propriilor observații:

Se revine la obiectivele formulate în introducere discutându-se nu doar rezultatele pozitive, ci și dificultățile și modificările metodice întâmpinate pe parcursul cercetării.

6. Bibliografie:

Aici intră toate sursele primare și secundare necesare pentru formularea obiectivelor și selecția materialului, chiar dacă titlurile nu sunt citate direct.

Se va evalua modul de organizare a acestor informații, modul în care lista este întocmită și în vederea efectuării de citări.

7. Părți opționale, numai dacă o cere structura și redactarea lucrării:

- Note

- Lista de prescurtări curente folosite în lucrare.

8. Rezumat în limbile maghiară, română și engleză

Rezumatele în celelalte limbi decât limba lucrării trebuie să conțină și titlul lucrării în aceste limbi.

B. Reguli specifice

Pentru lucrările redactate în limba engleză

1. Ia literatură

Please use Times New Roman fonts, font size 12 pt throughout the paper, with line spacing set at 1.5. *Do not add space before or after paragraphs. Don't use tabs instead of indentation.* The whole text must be justified.

Main section headers are separated from the text above by two lines, and from the text below by one line. Subsection headers are separated from the text above by one line, and from the text below by one line. Section headers must be in bold, with initial capital letters.

The Introduction and Conclusion are not numbered. Please number the chapters with Roman numerals and subchapters with Roman numerals (chapter number) and Arabic numerals: I.1., I.2; I.1.1., I.1.2.

Notes. Please use 10 pt. footnotes (at the bottom of the page) instead of endnotes throughout the paper. Footnotes should be used for comments that are additional to the flow of the argument or provide supplementary information. Footnotes should NOT be used for referencing sources. (Source referencing should be done by way of in-text references.) Please *do not* use short footnotes like this: ¹ See Ricoeur (1994). Or: ² Ricoeur (1994, 32). Insert these references into the main text.

Titles of literary works, films and journals: The titles of separate volumes are italicized without quotations marks; titles of works published within a volume (for example, titles of short stories, poems or book chapters, articles, reviews, etc.) should be in quotation marks (not italicized).

The titles of films should be italicized throughout the paper. In the case of film titles, in brackets the original title, the film director's full name and the year of production should be mentioned:

Reconstruction (*Reconstituirea*, Lucian Pintilie, 1969).

Journal and newspaper titles within the text should be italicized.

Quotations: Quotations should not be written in italics. Quotations should be placed within quotation marks and references to exact page numbers should be added. Omissions at the beginning or at the end of quotations should not be marked in any way (quotation marks already indicate that this is a fragment of a larger text).

If the quotation is shorter than 4 lines, it should be written continuously in the text, in quotation marks, punctuation mark following the parenthetical reference. If the length of the quotation exceeds 4 lines, it should be separated from the body of the text (one line above and one line below) and indented (0.5 inch). There should be no quotation marks used. The punctuation mark ending the quotation precedes the parenthetical reference in these cases:

Example:

In his famous passage Baudelaire describes this experience as the ecstasy of the spectacle, comparing it to a kaleidoscope reflecting the variegation of life:

For the perfect flâneur, for the passionate spectator, it is an immense joy to set up house in the heart of the multitude, amid the ebb and flow of movement, in the midst of the fugitive and the infinite. [...] The spectator is a prince who everywhere rejoices in his incognito. [...] Thus the lover of universal life enters into the crowd as though it were an immense reservoir of electrical energy. (Baudelaire 1964, 9)

Quotations within quotations should be placed within single quotation marks ('...'). When using quotation marks, be careful so as not to use '...' instead of '...', or "... " instead of "... "

If the quoted fragment contains words highlighted in italics, you should specify at the end of the quotation, within the reference brackets: emphasis in the original. If you highlight certain words in the quotation, you should specify at the end of the quotation, within the reference brackets: emphasis mine.

You should signal ellipsis in the original with three dots: ... and specify within the reference brackets: ellipsis in the original. You should signal omissions or additions made by you with square brackets: with three dots in square brackets, [...], or the added words in square brackets.

Translation: If there are quotations from non-English texts in the paper, official translations should be used. If the respective texts have not been translated into English, the following or a similar footnote should be inserted at the first occurrence of such a translated quotation: The translations from Hungarian/Romanian etc. literature and/or specialist literature are my own throughout the paper.

In the **Bibliography** the non-English titles should be translated into English and put in square brackets:

Kulcsár Szabó Ernő. 1991. Mérték és hangzás (Az orfikus tárgyiasság Rilke kései lírájában). [Measure and Sounding (Orphic Objectivity in Rilke's Late Poetry).] *Orpheus* 2–3: 152–169.
Kerényi, Károly. 1977. *Görög mitológia*. [Greek Mythology.] Budapest: Gondolat.

Punctuation: Punctuation marks should always be put after the words with no space before them. In the text of the paper footnote reference numbers and quotation marks come after commas and full stops:

Examples:

... arguments in defense of this hypothesis.¹

... arguments in defense of this hypothesis,²

... it has to do with the “inexpressible,”

... it has to do with the “inexpressible.”

Hyphens (-) should not be confused with dashes (–). Use hyphens to join words: e.g. a ten-year-old child. When you insert comment, use dashes:

Example:

The journey – both in physical space and in the realm of reflection – is ...

When using the possessive form of words ending in -s or -z, the 's form is used.

Example:

Jones's, Roudiez's

Spelling: Use the ending -ize, -ization, -izing (not -ise, -isation, -ising) as in the so-called Oxford spelling (or Oxford English Dictionary spelling).

Abbreviations used: e.g. = for example; i.e. = namely, that is; cf. = compare, see;

Numbers and dates: numbers, if not mathematical or statistical values, should be written in letters. Centuries also should be written in letters: ex. nineteenth century.

In-Text Referencing Format: The text citations in the Author-Date Style consist of the author's last name and the year of publication of the work cited. No punctuation is used between the name and the date. For direct quotations the page number is also included. If the name of the author is included in the running text, only the year will appear in brackets:

Blanchot's reading of the myth (2008, 60–61) helps in examining the two attitudes to intersubjectivity...

Single author:

Referring to the whole publication: (Foucault 1986), for direct quotation:

(Foucault 1986, 23)

Multiple authors:

(Deleuze and Guattari 1983), (Deleuze and Guattari 1983, 11)

If there is no year of publication indicated in the referenced publication or no page number included, the abbreviations n. y. (no year) and n. p. (no page) must be used:

(Balázs n. y., 25), (Smith 2002, n. p.)

Edited volumes:

(Eagleton and McQuillan 2013, 97)

*Please do not use *ibid.* or *idem* for successive references from the same bibliographical item; instead, repeat the full reference (author year, page).*

If you quote from an author quoted in another author's work, please, indicated that in the reference: (qtd. in name year, page).

Bibliography: Include a list of works cited in alphabetical order at the end of your paper (under the heading in bold: **Bibliography**). Please include in your bibliographical list only those items that you have referred to in the text. And vice versa, all referenced bibliographical items must

be listed in the bibliography. If there are more publications by the same author from the same year, use the alphabet to distinguish among them (1999a, 1999b, 1999c). The full first name of the author should be given, not only the initials (except when the author officially uses only the initials). The initials of the main words in the title (except prepositions and articles) should be capitalized, irrespective of the original occurrence. If different bibliographical items by the same author are referenced, the author's name should appear repeatedly, and the titles should be arranged in the ascending order of the years of publication:

Rushdie, Salman. 2008. *The Enchantress of Florence: A Novel*. New York: Random House.
Rushdie, Salman. 2012. *Joseph Anton: A Memoir*. New York: Random House.

Single Author:

Bhabha, Homi K. 1994. *The Location of Culture*. London and New York: Routledge.

If you refer to a newer edition of an older publication, please add the original date of publication in square brackets:

Said, Edward W. 1979 [1978]. *Orientalism*. New York: Vintage Books.

Multiple authors:

Deleuze, Gilles and Félix Guattari. 1983. *Anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

Edited book with one editor:

Le Faye, Deirdre, ed. 1995. *Jane Austen's Letters*. Oxford and New York: Oxford University Press.

Edited book with multiple editors:

Eagleton, Robert and Martin McQuillan, eds. 2013. *Salman Rushdie: Contemporary Critical Perspectives*. London, New Delhi, New York and Sydney: Bloomsbury.

Chapter or essay in a book:

Kristeva, Julia. 1986. "The System and the Speaking Subject." In *The Kristeva Reader*, ed. Toril Moi, 24–33. Oxford: Basil Blackwell.

Cunliffe, Ann and John Shotter. 2006. "Linguistic Artifacts in Organizing and Managing." In *Artifacts and Organizations. Beyond Mere Symbolism*, eds. Anat Rafaeli and Michael G. Pratt, 119–141. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

Article in a journal:

Barkun, Michael. 1990. "Racist Apocalypse: Millennialism on the Far Right." *American Studies* vol. 31 no. 2 (Fall): 121–140.

Foucault, Michel. 1986. "Of Other Spaces." *Diacritics* vol. 16. no. 1: 22–27.

Reference to a web page (link should be in italics, last date of access included):

Sebald, W. G. 2014. "Le Promeneur Solitaire: On Robert Walser." *The New Yorker* February 6. <http://www.newyorker.com/books/page-turner/le-promeneur-solitaire-w-g-sebald-on-robert-walser> (Last accessed 15 November 2015)

Article from a full-text online database or a free web e-journal:

Wandel, Torbjörn. 2001. "The Power of Discourse: Michel Foucault and Critical Theory." *Critical Values* vol. 5 no. 3: 368–382. <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14797580109367237> (Last accessed 30 June 2010)

2. la lingvistică, respectiv traducere și interpretare (disertație)

Please use Times New Roman fonts, font size 12 pt throughout the paper, with line spacing set at 1.5. *Do not add space before or after paragraphs. Don't use tabs instead of indentation.* The whole text must be justified.

Main section headers are separated from the text above by two lines, and from the text below by one line. Subsection headers are separated from the text above by one line, and from the text below by one line. Section headers must be in bold, with initial capital letters. The Introduction and Conclusion are not numbered. Please number the chapters with Roman numerals and subchapters with Roman numerals (chapter number) and Arabic numerals: I.1., I.2; I.1.1., I.1.2.

Notes: Please use 10 pt. footnotes (at the bottom of the page) instead of endnotes throughout the article. Footnotes should be used for comments that are additional to the flow of the argument or provide supplementary information. Footnotes should NOT be used for referencing sources. (Source referencing should be done by way of in-text references.)

Please *do not* use short footnotes like this: ¹ See Newmark (1988), or ² Newmark (1988: 32).

Insert these references into the main text.

Titles of volumes, films and journals: The titles of separate volumes are italicized without quotations marks; titles of works published within a volume (for example, titles of book chapters, articles, reviews, etc.) should be in quotation marks (not italicized).

The titles of films should be italicized throughout the article. In the case of film titles, in brackets the original title, the film director's full name and the year of production should be mentioned: *Reconstruction* (*Reconstituirea*, Lucian Pintilie, 1969). Brackets within brackets should be square: (*Reconstruction* [*Reconstituirea*, Lucian Pintilie, 1969]).

Journal and newspaper titles within the text should be italicized. (e.g. *Journal of Pragmatics*, *The Times*)

Quotations: Quotations should not be written in italics. Quotations should be placed within double quotation marks and references to exact page numbers should be added. Omissions at the beginning or at the end of quotations should not be marked in any way (quotation marks already indicate that this is a fragment of a larger text).

If the quotation is shorter than 4 lines, it should be written continuously in the text, in quotation marks, punctuation mark following the parenthetical reference. If the length of the quotation exceeds 4 lines, it should be separated from the body of the text (one line above and one line below) and indented (0.5 inch). There should be no quotation marks used. The punctuation

mark ending the quotation precedes the parenthetical reference in these cases:

Example:

The skill of the writer and other crew members manifests itself in the verisimilitude of fictional interactions. To reformulate, characters' verbalizations are constructed to resemble realistic language use (Georgakopoulou 2000), being thus "a canonical approximation of spontaneous talk in interaction" (Boxer 2002: 18). Herman (1995) addresses the interface between real and dramatic language, which bears relevance to film discourse, as well:

The Principles, norms and conventions of use which underlie spontaneous communication in everyday life are precisely those which are exploited and manipulated by dramatists in their constructions of speech types and forms in plays. Thus, 'ordinary speech' or, more accurately, the 'rules' underlying the orderly and meaningful exchanges of speech in everyday contexts are the *resource* that dramatists use to construct dialogue in plays. (Herman 1995: 6; emphasis in the original)

If the initial letter is capitalized in the original and you insert the fragment within the sentence, you should change the first letter to lowercase within square brackets, e.g.:

In Augé's sense of the terms, "[i]f a place can be defined as relational, historical and concerned with identity, then a space which cannot be defined as relational, or historical, or concerned with identity will be a non-place" (1995: 77–78).

Quotations within quotations should be placed within single quotation marks ('...'). When using quotation marks, be careful so as not to use '...' instead of '...', or "... " instead of "..."

If the quoted fragment contains words highlighted in italics, you should specify at the end of the quotation, within the reference brackets: (emphasis in the original). If you highlight certain words in the quotation, you should specify at the end of the quotation, within the reference brackets: (emphasis mine).

You should signal ellipsis in the original with three dots: ... and specify within the reference brackets: ellipsis in the original. You should signal omissions or additions made by you with square brackets: with three dots in square brackets, [...], or the added words in square brackets.

Example:

Represented talk ... is, like its real-world analogue, more or less coded and calculated for interpersonal effect. Social encounters are not just events in the realization of story structures, but also moments in the characters' relationships with one another ... These displays are crafted, whether by instinct or by more conscious awareness of what sorts of things are possible ... from the same resources that are generally available to language users. (Richardson 2010: 106; ellipsis in the original)

Translation: If there are quotations from non-English texts in the paper, official translations should be used. If the respective texts have not been translated into English, the following or a similar footnote should be inserted at the first occurrence of such a translated quotation: The translations from Hungarian/Romanian etc. literature and/or specialist literature are my own throughout the paper.

In the **Bibliography** the non-English titles should be translated into English and put in square brackets, e.g.:

Bárdos, Jenő. 2000. *Az idegen nyelvek tanításának elméleti alapjai és gyakorlata* [The theory and practice of foreign language teaching]. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó.

If the bibliographical item is a translation from another language, the translator(s) should be indicated, e.g.:

Reiss, Katharina. 2000. *Translation Criticism – The Potentials and Limitations*. Trans. Erroll F. Rhodes. New York: American Bible Society; Manchester: St. Jerome Publishing.

Punctuation Marks: Punctuation marks should always be put after the words with no space before them. Diacritics (accents) should be added to all names or words where appropriate.

In the text of the paper footnote reference numbers and quotation marks come after commas and full stops:

... arguments in defense of this hypothesis.¹
... arguments in defense of this hypothesis,²
... it has to do with the “inexpressible,”
... it has to do with the “inexpressible.”

Hyphens (-) should not be confused with dashes (–). Use hyphens to join words: e.g. a ten-year-old child. When you insert comment, use dashes:

The journey – both in physical space and in the realm of reflection – is ...

Use dashes between years (1881–1919) and page numbers (160–161).

When using the possessive form of proper names ending in -s or -z, the 's form is used:

Jones's, Roudiez's

Spelling: Use the ending -ize, -ization, -izing (not -ise, -isation, -ising) as in the so-called Oxford spelling (or Oxford English Dictionary spelling).

Abbreviations used: e.g. = for example; i.e. = namely, that is; cf. = compare, see; fig. = figure; figs. = figures

Numbers and dates: numbers, if not mathematical or statistical values, should be written in letters. Centuries also should be written in letters: ex. nineteenth century.

Examples and glosses: Examples should be numbered with Arabic numerals in parenthesis. Please use tab stops to line up examples with glosses, and use small caps to indicate abbreviations in the interlinear glosses. Morphemic borders may be indicated by a hyphen. Avoid placing examples and respective glosses on different pages. Examples are preceded and followed by a blank line. No blank lines are used between sentences assigned to the same number, but there is a line between examples of different numbers. The number of the example is not boldfaced and it appears in angled brackets. Use 1 tab after the number.

Where necessary please gloss all the linguistic examples and provide their translation. Put the translations between single quotation marks.

(1) Ion l- a văzut pe Matei.

	Ion	CL3 rd	SG	M	has	see-PERF	PE	Matei
	'Ion has seen Matei.'							
(2)	A	tó		be	van			fagyva.
	the	lake	PRT _{in}	be:3sg				freeze.adv.part
	'The lake is frozen.'							

In-Text Referencing Format: The text citations in the Author-Date Style consist of the author's last name and the year of publication of the work quoted. No punctuation is used between the name and the date. For direct quotations the page number is also included, separated from the year of publication by a colon. If the name of the author is included in the running text, only the year will appear in brackets.

Single author:

Referring to the whole publication: (Reiss 1971), (House 1997); for direct quotation: (Koller 1979: 187–191).

Multiple authors:

(Hatim and Mason 1990), (Hatim and Mason 1990: 11)

If there is no year of publication indicated in the referenced publication or no page number included, the abbreviations n. y. (no year) and n. p. (no page) must be used:

(Balázs n. y.: 25), (Smith 2002: n. p.)

Edited volumes:

(Baker and Saldanha 2009: 239)

*Please do not use *ibid.* or *idem* for successive references from the same bibliographical item; instead, repeat the full reference (author year: page).*

If you quote from an author quoted in another author's work, please, indicate that in the reference: (qtd. in name year: page).

Bibliography:

Include a list of references in alphabetical order at the end of your paper (under the heading in bold: **Bibliography**). Please include in your bibliographical list only those items that you have referred to in the text. And vice versa, all referenced bibliographical items must be listed in the bibliography.

The full first name of the author should be given, not only the initials (except when the author officially uses only the initials). The initials of the main words in the title of a book or journal (except prepositions and articles) should be capitalized, irrespective of the original occurrence:

Baker, Mona. 1992. *In Other Words*. London and New York: Routledge.

Munday, Jeremy. 2016. *Introducing Translation Studies*. London and New York: Routledge.

Only the initial word in the title of a book chapter or an article should be capitalized:

Hermans, Theo. 2009. Translation, ethics, politics. In Jeremy Munday (ed.), *The Routledge Companion to Translation Studies*, 93–105. London and New York: Routledge.

Culpeper, Jonathan. 1996. Towards an anatomy of impoliteness. *Journal of Pragmatics* 25(3): 349–367.

Single Author:

Bhabha, Homi K. 1994. *The Location of Culture*. London and New York: Routledge.

Multiple works by the same author(s) are arranged chronologically and the 3-em dash replaces the name for the second and subsequent entries:

Barthes, Roland. 1973. *Mythologies*. London: Paladin.

—— 1982. Inaugural lecture, Collège de France. In Susan Sontag (ed.), *A Barthes Reader*. London: Jonathan Cape.

If there are more publications by the same author from the same year, use the alphabet to distinguish among them (1999a, 1999b, 1999c).

If you refer to a newer edition of an older publication, please add the original date of publication in square brackets:

Shaw, George Bernard. 1961 [1893]. *Widowers' Houses*. Penguin Books Inc.

Multiple authors (note the order of second and further authors' names: first name, surname!):

Halliday, Michael–Hasan, Ruqaiya. 1976. *Cohesion in English*. London: Longman.

Giora, Rachel–Ofer Fein–Jonathan Ganzi–Natalie Alkeslassy Levi–Sabah Hadas. 2005. On negation as mitigation: The case of negative irony. *Discourse Processes* 39(1): 81–100.

Giora, Rachel et al. 2005. On negation as mitigation: The case of negative irony. *Discourse Processes* 39(1): 81–100.

Edited book with one editor:

Spencer-Oatey, Helen, ed. 2000. *Culturally Speaking: Managing Rapport through Talk across Cultures*. London and New York: Continuum.

Edited book with multiple editors:

Coates, Jennifer–Deborah Cameron, eds. 1989. *Women in their Speech Communities*. Harlow: Longman.

Chapter or essay in a book:

Spencer-Oatey, Helen. 2000. Rapport management: A framework for analysis. In Helen Spencer-Oatey (ed.), *Culturally Speaking: Managing Rapport through Talk across Cultures*, 11–46. London and New York: Continuum.

Bono, Mariana. 2011. Crosslinguistic interaction and metalinguistic awareness in third language acquisition. In Gessica De Angelis–Jean-Marc Dewaele (eds), *New Trends in Cross-linguistic Influence and Multilingualism Research*, 25–52. Bristol: Multilingual Matters.

Bartos, Huba. 2009. The syntax of Hungarian va- adverbial participles. A single affix with variable merge-in locations. In Katalin, É. Kiss (ed.), *Adverbs and Adverbial Adjuncts at the Interfaces*, 75–102. Berlin: Mouton de Gruyter.

Article in a journal:

Stolze, Radegundis. 2009. Dealing with cultural elements in technical texts for translation. *The Journal of Specialized Translation* 11: 124–140.

Nørgaard, Nina. 2007. Disordered collarettes and uncovered tables: Negative polarity as a stylistic device in Joyce's "Two Gallants". *Journal of Literary Semantics* 36(1): 35–52.

Reference to a web page (link should be in italics, last date of access included):

Todor-Soó Katalin. 2009. *Szleng és fordítás. James Jones From Here to Eternity (Most és mindörökké) című regényének magyar fordítása alapján*. Unpublished BA thesis.
https://mnytud.arts.unideb.hu/szleng/hallgato/szleng_es_forditas.pdf (Last accessed 15 May 2024)

Article from a full-text online database or a free web e-journal:

Wandel, Torbjörn. 2001. The Power of Discourse: Michel Foucault and Critical Theory. *Critical Values* 5 (3): 368–382.
<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14797580109367237> (Last accessed 30 June 2021)

Pentru lucrările în limba română

1. Formatarea textului. Pe tot parcursul textului propriu-zis, se va întrebuința fontul Times New Roman, corp normal, dimensiunea fontului 12 (puncte), cu spațierea între rânduri stabilită la 1,5. Nu se adaugă spațiu înainte sau după paragrafe (Paragraph/Spacing/After/Before 0). Paragrafele se despart doar prin tasta „Enter.” Întregul text se aliniază stânga-dreapta (*Justify*). Pentru folosirea indentării a se vedea subsecțiunile de mai jos (1.4. și 1.7.).

1.1. Sistemul de numerotare în titluri. Nivelarea și numerotarea titlurilor vor fi uniformizate în tot textul. Titlurile aparținând diferitelor niveluri vor fi culese diferențiat, despărțirea acestora realizându-se și prin numerotare continuă, după cum urmează:

1. titlu de nivel 1: **TITLU**

2. titlu de nivel 2: **Subtitlu**

3. titlu de nivel 3: **Subcapitol**

4. titlu de nivel 4: *Subsecțiune* etc.

După titlu nu se pune punct. Titlurile secțiunilor principale sunt separate de textul de deasupra cu două rânduri, iar de textul de dedesubt cu un rând. Titlurile subsecțiunilor sunt separate de textul de deasupra cu un rând și de textul de dedesubt cu un rând. Titlurile de secțiune se scriu

cu bold. Capitolele se numerează cu cifre romane (I., II., etc.), iar subcapitolele cu cifre romane (numărul capitolului) și cifre arabe: **I.1., I.2; I.1.1., I.1.2.** etc.

1.2. Modalități de evidențiere. Cursivele (*italicile*) se întrebuițează pentru evidențiere. Se recomandă evitarea caracterelor îngroșate (**a aldinelor**) în scopul evidențierii. Nu se întrebuițează sublinierea și nici *s p a ț i e r e a* caracterelor.

Cursivele se folosesc în următoarele situații:

- pentru notarea termenilor și a expresiilor uzuale în limbi străine;
- pentru scrierea titlurilor cărților (de specialitate) și a titlurilor operelor (literare), în general; titlurile de articole sau de studii cuprinse într-un volum colectiv, în schimb, se scriu cu litere drepte și între ghilimele (ca în Bibliografie);
- pentru scrierea titlurilor revistelor / magazinelor / ziarelor; denumirile cercurilor culturale / literare, numele de instituții, în schimb, se scriu între ghilimele, fără italice.
- (la lingvistică) pentru notarea cuvintelor considerate exemple în metalimbaj lingvistic.

Se evită supraaglomerarea evidențierilor.

1.3. Notele de subsol. Notele de subsol se inserează în partea de jos a paginii, în mod automat, de programul Word, alegând opțiunea Inserare notă de subsol (*Insert Footnote*). Notele de subsol se inserează după semnele de punctuație, astfel: cuvânt,¹ ... // cuvânt.¹ Excepție fac acele situații în care nota de subsol vizează exclusiv cuvântul / conceptul după care se inserează informația suplimentară, fără de care cuvântul / conceptul în cauză nu ar fi înțeles pe deplin. În aceste situații motivate, nota de subsol poate fi inserată înainte de semnul de punctuație.

Notele de subsol se culeg cu fontul Times New Roman, dimensiunea fontului 10 (puncte), la un rând, aliniat stânga-dreapta (*Justify*). Numerotarea notelor de subsol este continuă.

Observație: Notele de subsol sunt rezervate exclusiv unor adăugiri, completări, explicații, informații suplimentare, ele fiind introduse în următoarele situații:

- pentru susținerea, printr-o altă trimitere bibliografică, a unei idei tratate în textul propriu-zis;
- pentru referințe externe și interne (de ex.: vezi cele spuse la o altă secțiune a lucrării, compară cu o altă lucrare etc.);
- pentru completări de conținut, pentru detalieri și explicații suplimentare;
- pentru traducerea unor citate aflate în corpul textului propriu-zis și / sau pentru citatul original într-o altă limbă în scopul comparării acestuia cu traducerea română din textul propriu-zis.

Notele de subsol NU se utilizează pentru referirea la surse. A nu se folosi note de subsol scurte ca: ¹ Ricoeur (1994, 32). Asemenea referințe se introduc în textul principal.

1.4. Citarea. Preluarea unor citate din opere și / sau din lucrări de referință se marchează doar prin semnul citării (ghilimele rotunde de tipul „...”). Citatele marcate prin ghilimele se scriu cu litere drepte, nu cu italice. Pentru citatele în citate se folosesc ghilimele unghiulare, franțuzești «...». În cadrul unui citat, omisiunile se marchează prin paranteze drepte și trei puncte [...]. Adăugirile în citate se marchează tot între paranteze drepte, de ex.: „citat [adăugire] citat.”

Dacă citatul este mai scurt de 4 rânduri, acesta se scrie continuu în text, între ghilimele, semnul de punctuație urmând referinței parantetice. Dacă lungimea citatului depășește 4 rânduri, acesta trebuie separat de corpul textului (un rând deasupra și un rând dedesubt) și indentat (0,5 inch/1,27 cm). Indentarea semnalează caracterul de citat, astfel încât, în aceste cazuri, nu se folosesc ghilimele.

Exemplu:

Marile întâlniri ale lui Antal au venit să-i umple, pentru un timp, golul singurătății sau să-l tulbure și mai mult:

[...] privind în ochii ei verzi – ceea ce ea constată cu calm – nu-mi dispare deloc orice supărare; dimpotrivă, mă umplu de mâhnire și durere. Unindu-mă cu durerea-i necunoscută? Ori singurătatea ei, care este mai bătoare la ochi decât a mea, pentru că ea este tânără, a chemat tristețea mea? [...] – Nu vreți să stați cu noi, domnișoară? Văd că sunteți singură. Și noi suntem singuri. (Deák 1980, 80)

Dacă fragmentul citat conține cuvinte evidențiate cu italice, lucrul acesta se specifică la sfârșitul citatului, între parantezele de referință (s.a.). Dacă evidențierea îi aparține autorului lucrării, specificarea va fi corespunzătoare (s.n.).

În cazul în care ortografia textului citat nu corespunde normelor limbii literare în vigoare, se păstrează forma exactă a sursei.¹

Se utilizează majusculă la începutul unui citat precedat de două puncte (și încadrat, de regulă, între ghilimele).

Exemplu:

Doru Căstăian (2022, f.p.) afirmă următoarele: „Din punct de vedere strict didactic, programele nu sunt sau nu ar trebui să fie constrângătoare în cel mai înalt grad, profesorii ar trebui să aibă destule porți pentru a aduce în fața elevilor lor texte și nume diverse.”

Un citat neprecedat de două puncte, încadrat în enunț, începe cu literă mică. Dacă în original citatul începe cu majusculă, pentru a marca acest lucru, prima literă se pune între paranteze drepte.

Exemplu:

Doru Căstăian (2022, f.p.) afirmă că „[d]in punct de vedere strict didactic, programele nu sunt sau nu ar trebui să fie constrângătoare în cel mai înalt grad, profesorii ar trebui să aibă destule porți pentru a aduce în fața elevilor lor texte și nume diverse.”

În cazul în care citatul dintre ghilimele este o frază care se termină cu punct, se va evita, din rațiuni estetice, varianta punct, ghilimele închise, punct („citat.”), renunțându-se la punctul de dinainte de ghilimele.

Supraaglomerarea semnelor de punctuație poate fi evitată și plasând referința în alt loc, de ex:

¹ De exemplu: „I pak spui domnietale de lucrul lu Mahamet-Beg, cum am auzit de boiari ce sânt megiiăș(i) și de genere-miu Negre, cumu i-au dat împăratul slobozie lui Mahamet-Beg, pre io-i (unde-i) va fi voia pren Țeara Rumânească, iară el să treacă.” (*Scrisoarea lui Neacșu*)

În loc de:

Doru Căstăian afirmă că „[d]in punct de vedere strict didactic, [...] pentru a aduce în fața elevilor lor texte și nume diverse.” (2022, f.p.). Rezultă de aici că...

Deplasarea referinței:

Doru Căstăian (2022, f.p.) afirmă că „[d]in punct de vedere strict didactic, [...] pentru a aduce în fața elevilor lor texte și nume diverse.” Rezultă de aici că...

1.5. Traducerea. Citatele din alte limbi decât română se redau, în lucrare, în traducere română. În cazul unor lucrări de referință care au deja traduceri accesibile în limba română, se recomandă, în măsura posibilului, întrebuițarea traducerii oficiale, specificându-se sursa traducerii. Dacă citatul nu are o traducere sau aceasta nu este accesibilă, citatul se va traduce de către autorul lucrării, lucrul acesta specificându-se la sfârșitul citatului, între parantezele de referință: (trad. mea).

1.6. Referințe în text. Toate trimiterile la sursele folosite pe parcursul lucrării se trec, între paranteze rotunde, în corpul textului propriu-zis, imediat după citatul preluat / ideea preluată. Trimiterile intratextuale cuprind numele de familie al autorului și anul publicării lucrării citate, dacă trimiterea vizează publicația în întregime. Între nume și dată nu se folosește niciun semn de punctuație. Pentru citatele directe și / sau pentru trimiterile la un anumit pasaj al publicației se include și numărul paginii / paginilor la care se găsește secvența preluată, despărțit prin virgulă de anul publicării. Dacă numele autorului este inclus în textul curent, doar anul va apărea între paranteze, respectiv, în cazul citatelor directe, anul și pagina / paginile. Intervalul paginilor se notează cu linie de pauză (–).

Exemple:

Autor unic: referitor la întreaga publicație: (Blaga 2013); pentru citat direct: (Blaga 2013, 21)

Doi autori: referitor la întreaga publicație: (Trifescu și Bréda 2018); pentru citat direct: (Trifescu și Bréda 2018, 7)

Mai mult de trei autori: referitor la întreaga publicație: (Bidu-Vrânceanu et al. 2005); pentru citat direct: (Bidu-Vrânceanu et al. 2005, 12)

Cunoașterea luciferică (Blaga 2013) este una dintre...

Printre trăsăturile cunoașterii luciferice (Blaga 2013, 253–254) figurează și ...

Cunoașterea luciferică definită de Blaga (2013, 253) contribuie la...

A nu se utiliza *idem* sau *ibid.* pentru referințe succesive din aceeași sursă bibliografică; în schimb, se repetă referința completă (numele autorului, anul publicării, pagina).

Dacă se citează dintr-un autor citat în lucrarea altui autor, acest lucru se indică în referință prin *apud* (Blaga 2013, 253 *apud* Trifescu 2024, 90).

În cazul în care, în publicația la care se face referire, nu este indicat anul publicării sau nu este inclus numărul paginii, se utilizează abrevierile f.a. (fără an) și f.p. (fără pagină), de exemplu: (Balázs f.a., 25), (Smith 2002, f.p.).

Titlurile volumelor separate, ale revistelor și ziarelor se scriu cu italice, fără ghilimele. Titlurile lucrărilor publicate în cadrul unui volum (de exemplu: titluri de povestiri, poezii sau capitole de carte, articole, recenzii etc.) se scriu între ghilimele (nu cu italice). Titlurile filmelor se scriu cu italice pe tot parcursul lucrării. În cazul titlurilor de filme, în paranteze se menționează titlul original, numele complet al regizorului și anul de producție, de exemplu: (*Reconstituirea*, Lucian Pintilie, 1969).

1.7. Bibliografie. Bibliografia cuprinde lista tuturor surselor de informație folosite la redactarea lucrării și se plasează la sfârșitul lucrării, înainte de anexe (în cazul în care există anexe, de tipul unor fragmente de text excerptate, fotografii, tabele, chestionare etc.). Lista de lucrări citate se culege în ordinea alfabetică a autorilor și se plasează sub titlul în bold, centrat: **Bibliografie**. Dacă se folosesc mai multe tipuri de bibliografie, acestea se culeg în intrări separate, după caz, sub titlurile: **I. Ediții de texte** / **II. Dicționare** / **III. Lucrări de referință**, numerotarea intrărilor urmând ordinea crescătoare firească a fiecărui caz în parte. La titlul **Ediții de texte** se vor trece operele literare (romane, volume de poezii etc.) și alte ediții de texte consultate drept corpus de analiză. La titlul **Lucrări de referință** se vor trece lucrările de critică literară și alte lucrări de specialitate.

În lista bibliografică se includ numai acele surse la care s-a făcut trimitere în text. Și invers, toate trimiterile bibliografice la care s-a făcut referire în corpul textului se trec în bibliografie.

Pentru asigurarea unei vizibilități mai bune a materialelor utilizate, datele care servesc la identificarea sursei se culeg în linie continuă, indentate la 0,25 inch/0,63 cm începând cu cel de-al doilea rând.

Dacă există mai multe publicații ale aceluiași autor din același an, se utilizează o indicare alfabetică pentru a le distinge (1999a, 1999b, 1999c). În bibliografie, se indică prenumele complet al autorului, nu numai inițialele (cu excepția cazului în care autorul utilizează oficial numai inițialele). În cazul în care sunt menționate diferite surse bibliografice ale aceluiași autor, numele autorului se trece o singură dată, iar titlurile se aranjează în ordinea crescătoare a anilor de publicare:

Exemple:

Același autor, ani diferiți:

Király, Francisc. 1969. „Probleme ale adaptării fonetice: împrumutul și cuvintele străine (din fonetica împrumuturilor de origine maghiară).” *Limba română* 18 (5): 459–469.

1990. *Contacte lingvistice. Adaptarea fonetică a împrumuturilor românești de origine maghiară*. Timișoara: Editura Facla.

Același autor, același an:

Tódor, Erika-Mária. 2020a. *Predarea-învățarea limbii române ca nematernă (O alternativă a lingvisticii aplicate)*. Cluj-Napoca: Scientia.

2020b. *Elemente de lexicologie. Recapitulări... De la teoria la practica funcțională a limbii*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Autor unic:

Barbu, Marian. 1981. *Romanul de mistere în literatura română*. Craiova: Editura Scrisul Românesc.

Ivănescu, G. 2000. *Istoria limbii române*. Iași: Editura Junimea.

Autor unic (în traducere):

Boia, Lucian. 2000. *Pentru o istorie a imaginarului*. București: Editura Humanitas (trad. din franceză de Tatiana Mochi).

Autori multipli:

Doi autori:

Constantinescu, Mihaela-Viorica – Stoica, Gabriela. 2020. *Româna ca limbă străină. Corpus*. București: Editura Universității din București.

Gheție, Ion – Mareș, Alexandru. 1974. *Graiurile dacoromâne în secolul al XVI-lea*. București: Editura Academiei.

Mai mult de trei autori:

Tódor, Erika-Mária et al. 2019. *Dicționar de lingvistică aplicată (Conceptele fundamentale ale bi- și multilingvismului)*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Autori multipli (în traducere):

Wellek, Rene – Warren, Austin. 1967. *Teoria literaturii*. București: Editura pentru Literatură Universală (trad. din engleză de Rodica Tiniș, cu un studiu introductiv și note de Sorin Alexandrescu).

Carte editată cu un singur editor / Volum cu un singur coordonator:

Gheție, Ion (coord.). 1982. *Cele mai vechi texte românești. Contribuții filologice și lingvistice*. București: Tipografia Universității.

Carte editată cu mai mulți editori / Volum cu mai mulți coordonatori:

Michailov, Mihaela – Schwartz, David (coord.). 2019. *Teatru politic 2009–2017*. Cluj-Napoca: Editura Tact.

Capitol sau eseu dintr-o carte (cu același autor):

Norel, Mariana. 2005. „Influența fenomenelor de transfer și de interferență asupra studiului limbii române de către elevii aparținând minorităților naționale.” In: *Limba și literatura română: perspective didactice*. București: Editura Universității.

Capitol sau eseu dintr-o carte (cu autori diferiți):

Benga-Țuțuianu, Grațiela. 2014. „Poetic Manifestoes in the Early 2000's. Gap and Continuity.” In: Iulian Boldea (coord.): *Communication, Context, Interdisciplinarity*, vol. 3. Târgu-Mureș: Editura Universității „Petru Maior,” 517–525.

Constantinescu, Nicolae. 2003. „La o reeditare.” In: Iuliu A. Zanne: *Proverbele românilor din România, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia (I)*. București: Editura Scara, 5–14.

Gafton, Alexandru. 2010. „Consecințele profunde ale contactelor lingvistice.” In: Gheorghe Chivu – Oana Uță Bărbulescu (ed.): *Studii de limbă română. Omagiu profesorului Grigore Brâncuși*. Editura Universității din București, 77–100.

Articol într-o revistă:

Buzatu, Mihaela. 2007. „Teoria contactelor dintre limbi; cu privire specială asupra contactelor între română și engleză.” *Philologica Jassyensia* 3 (2): 155–189.

Călin, Alin Titi. 2016. „Traducerea proverbelor: teorii și strategii.” *Studii de știință și cultură* 12 (3): 119–123.

Gafton, Alexandru. 2010. „Traducerea ca literă și glosa ca spirit.” *Tabor* 4 (4): 53–61.

Trimitere la o pagină web (linkul în italice, ultima dată de accesare între paranteze):

Drăgan, Ioana. f.a. *O tipologie posibilă a romanului popular apărut în secolul al XIX-lea în spațiul românesc*. URL: http://www.respiro.org/Issue5/eseuri_dragan.htm (10. 01. 2025).

Sebald, W. G. 2014. „Le Promeneur Solitaire: On Robert Walser.” *The New Yorker* 6 februarie. URL: <https://www.newyorker.com/books/page-turner/le-promeneur-solitaire-w-g-sebald-on-robert-walser> (10. 01. 2025).

Articol dintr-o bază de date online cu text integral sau dintr-un e-journal web gratuit:

Neagoe, George. 2015. „Romanian Studies: Literature.” *The Year’s Work in Modern Language Studies* 75: 391–396. URL: doi.org/10.5699/yearworkmodlang.75.2013.0391 (10. 01. 2025).

Savin, P. 2023. „The Biography of the Romanian Expression *a fâgădui marea cu sarea* (Romania).” In: M. Alexianu, R.– G. Curcă, O. Weller – A. A. Dumas (ed.): *Mirrors of Salt: Proceedings of the First International Congress on the Anthropology of Salt: 20-24 August 2015*. Archaeopress, 443–446. URL: doi.org/10.2307/jj.5329287.48 (10. 01. 2025).

Wandel, Torbjörn. 2001. „The Power of Discourse: Michel Foucault and Critical Theory.” *Cultural Values* 5 (3): 368–382. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14797580109367237> (10. 01. 2025).

Alte surse electronice (articol de blog, videoclip YouTube etc.) / Webologie:

Sursele de pe Internet aparținând webologiei se culeg separat, sub titlul **Webologie**, după cum urmează:

Postări pe site-uri:

Ancuța, Roxana Ioana. 2025. Ann Radcliffe, regina suspansului. Cea mai populară scriitoare a timpului său. *Descoperă.ro*. Postat pe 9 ianuarie 2025. URL: <https://www.descopera.ro/cultura/20768917-ann-radcliffe-regina-suspansului-cea-mai-populara-scriitoare-a-timpului-sau> (10. 01. 2025).

Saiu, Florian. 2025. Tainele limbii române: Înțelesurile cu miez ale expresiei „a da sfară în țară.” *Jurnalul.ro*. Postat pe 8 ianuarie 2025. URL: <https://jurnalul.ro/cultura/inteles-expresie-a-da-sfara-in-tara-986136.html> (10. 01. 2025).

Articol de blog:

Hoara, Alina. 2024. Idei pentru Săptămâna Altfel. *Blogul cadrului didactic*. Postat pe 26 octombrie 2024. URL: <https://blogulcadruluididactic.wordpress.com/2024/10/26/idei-pentru-saptamana-altfel/> (10. 01. 2025).

Video pe YouTube:

Klaudy, Kinga. 2015. Az átváltási műveletek típusai a fordításban (1. előadás) – Bevezetés a fordítás gyakorlataiba. [Video]. Postat pe 25 februarie 2015, de Villámfordítás Fordítóiroda.² YouTube: <https://ro.androidsis.com/cum-s%C4%83-citez-un-videoclip-de-pe-youtube/> (10. 01. 2025).

Lera Boroditsky. 2018. How language shapes the way we think. [Video]. Postat pe 2 mai 2018, de TED. YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=RKK7wGAYP6k> (10. 01. 2025).

Observație: A se evita motoarele de căutare nespecializate (de ex.: Google). În locul acestora, se recomandă motoare de căutare selective (de ex.: Google Scholar) sau baze de date academice (de ex.: JSTOR, DOAJ). De asemenea, să se evite enciclopediile generaliste (de ex.: Wikipedia). În locul acestora, se recomandă dicționare și enciclopedii de specialitate (de ex. Routledge Encyclopedia). Aceste tipuri de surse electronice se vor folosi doar în cazuri motivate.

Situații speciale:

În unele cazuri, se poate întâmpla ca locul, editura sau anul lucrării citate să nu fie menționate, respectiv studiul citat să nu aibă paginatie. În aceste situații, se vor introduce, după caz, prescurtările: f.a. = fără an, f.e. = fără editură, f.l. = fără loc, respectiv f.p. = fără pagină.

Dacă pe coperta unei cărți nu apare numele autorului, ci doar titlul ei, sau dacă opera citată are un colectiv drept autori, fără menționarea unui coordonator / editor, atunci se vor folosi trei asteriscuri, urmate de titlul lucrării, ca în exemplele:

*** *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române* [DOOM]. 2005. București: Editura Univers Enciclopedic.

*** „New Criticism.” In: *World Heritage Encyclopedia*. URL: <http://www.worldlibrary.org/article/WHEBN0000438005/New%20Criticism> (10. 01. 2025).

*** *Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară. Clasele a V-a – a VIII-a*. București, 2017. URL: <https://rocnee.eu/index.php/dcee-oriz/curriculum-oriz/programe-scolare-front/programe-scolare-in-vigoare> (02. 01. 2025).

1.8. Punctuația. Semnele de punctuație se pun imediat după cuvinte, fără spațiu înaintea lor. În textul lucrării, numerele de referință ale notelor de subsol și ghilimelele urmează după virgule și puncte:

Exemple:

² Numele creatorului (instituție sau persoană fizică).

... argumente în favoarea acestei ipoteze.¹
... argumente în favoarea acestei ipoteze,²
... se referă la „inexprimabilul,”
... se referă la „inexprimabilul.” (vezi și *supra* 1.3.)

A nu se confunda linia de pauză (–) cu cratima (-). Cratima se folosește pentru a uni cuvintele, de exemplu: *câine-lup*, *Cluj-Napoca*. Linia de pauză se folosește pentru a reda: a) intervale temporale (referitor la secole și/sau la ani: între secolele al XVIII-lea – al XX-lea; anii 2024–2025); b) intervale spațiale (referitor la pagini: 12–15); respectiv c) intercalarea unui comentariu în cadrul unui enunț (de ex: Călătoria – atât în spațiul fizic, cât și în domeniul reflecției – este...).

În lucrările de lingvistică, sensul cuvintelor considerate exemple în metalimbajul lingvistic se redau între semnul ‘...’ (de ex.: cuvântul *beteag* ‘bolnav’ se folosește regional în...).

1.9. Ortografie și abrevieri. Pe tot parcursul lucrării, se vor folosi normele de ortografie în vigoare, cuprinse în *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, ediția a 3-a, apărută la Editura Univers Enciclopedic, în anul 2021 (vezi și DOOM 3 în format electronic: <https://doom.lingv.ro/>).

Numere și date. Numerele referitoare la valori matematice, statistice sau la date se scriu cu cifre arabe (de ex.: la sondaj au participat 53 de intervievați; născut la 25 ianuarie etc.), în celelalte situații, se redau cu litere (de ex.: roman cu trei personaje principale). Secolele se scriu cu cifre romane (de ex.: secolul al XIX-lea), iar anii cu cifre arabe (de ex.: 2024).

Abrevieri utilizate:

apud = după (citare preluată nu din original, ci de la un alt autor)

cf. = compară cu..., confirmă, vezi (și) la/in...

ex. = exemplu (de ex.)

f.a. = fără an

f.e. = fără editură

f.l. = fără loc

f.p. = fără pagină

infra = mai jos (când se face o trimitere la un pasaj care urmează ulterior în lucrare)

p. = pagină

passim = când o anumită idee apare în mai multe locuri pe cuprinsul lucrării citate

trad. = traducere

s.a. = sublinierea autorului (când evidențierea se face în original)

s.n. = sublinierea noastră (când evidențierea se face de către autorul lucrării de Licență)

supra = mai sus (când se face o trimitere la un pasaj anterior din lucrare)

vs. = versus (când se indică opoziția dintre două lucruri, de ex.: original vs. traducere)

În afara prescurtărilor acceptate în limbajul științific, precum cele menționate mai sus, nu se folosesc alte prescurtări în textul lucrării.

1.10. Scheme, tabele, diagrame, ilustrații etc. Schemele, tabelele, graficele, ilustrațiile se vor încadra în pagină, aliniate în centru, lăsând un rând liber deasupra și dedesubtul textului, fiind numerotate și însoțite de o descriere relevantă / un titlu. Numărul tabelilor / figurilor etc. și titlul acestora se plasează dedesubtul tabelului / figurii etc., titlul fiind cules în TNR 12 pt, cu aldine. Aceste reprezentări grafice vor fi menționate în text în ordinea corectă (**Tabelul 1, Figura 1, Tabelul 2** etc.).

Pentru lucrările în limba maghiară

Formai követelmények

Kérjük, használjon Times New Roman betűtípust, 12 pontos betűméretet az egész dokumentumban, 1,5-ös sorközzel. Ne adjon hozzá térközt a bekezdések előtt vagy után (Paragraph/Spacing/After/Before 0). Ne használjon tabulátort behúzás helyett. Az új bekezdéseket 1 cm-re húzza be. Az egész szöveg legyen sorkizárt (Justify).

A fő fejezetek címeit két üres sor választja el a felettük lévő szövegtől, és egy üres sor az alattuk lévő szövegtől. Az alfejezetek címeit egy üres sor választja el a felettük lévő szövegtől, és egy üres sor az alattuk lévő szövegtől.

Hogyan és mikor hivatkozunk?

A hivatkozás minden tudományos igényű dolgozat elengedhetetlen része! Akkor utalunk másokra, idézzük a szakirodalmat, ha ezzel komolyan előrevisszük a mondanivaló kifejtését.

Mikor idézzünk mások munkájából?

- Ha alátámasztja állításunkat.
- Valamely ötlet, elképzelés cáfolása miatt.
- Olyan fontos adat, megállapítás van benne, amely nélkülözhetetlen a téma kifejtéséhez.
- Szellemesen és eredetien fogalmaz meg egy – akár ismert – gondolatot.
- Értelmezésre szorul, és értelmezése fontos a téma továbbfejlesztése szempontjából.
- Az idézet nem helyettesítheti a mi gondolatainkat! Mindkét esetben kötelező az idézetek forrására hivatkozni!
- Kétféleképpen idézhetünk: vagy szó szerint, idézőjel közé téve az átvett részt, vagy saját szavainkkal összefoglalva mások gondolatait. Akár szó szerint idézünk, akár tartalmilag, zárójelben hivatkoznunk kell a forrásra a hivatkozások szabályai szerint.

Az idézetek lehetnek:

- szó szerinti idézetek – kötelező az idézőjelek „ ” használata!

Példa idézetre, ha az idéző mondatot kettőspont választja el az idézettől:

Simon József a következőket mondja: „A keleti irodalmak alkotásainak recepciója az európai irodalmi gondolkodás számára nem kevés gondot okoz, és – megkönnyítendő az esetleges

befogadást – az európai irodalomtörténész vagy a műveltebb olvasó természetesen mindenféle leegyszerűsítéssel próbálkozik.” (Simon 2006: 83)

Példa idézetre, ha az idézett szöveg beépül az idéző mondatba:

Simon József felhívja a figyelmet arra, hogy „[a] keleti irodalmak alkotásainak recepciója az európai irodalmi gondolkodás számára nem kevés gondot okoz, és – megkönnyítendő az esetleges befogadást – az európai irodalomtörténész vagy a műveltebb olvasó természetesen mindenféle leegyszerűsítéssel próbálkozik.” (Simon 2006: 83)

- tartalmi idézés (parafrázis) Példa:

Simon József figyelmeztet arra, hogy az európai befogadás leegyszerűsíti a keleti irodalom alkotásait, mivel azok eltérő gondolkodási struktúrákkal rendelkeznek. (Simon 2006)

Minden esetben jeleznünk kell, ha mások gondolatait felhasználjuk. Ha ezt elmulasztjuk, plágiumot követünk el. Az is plagizálás, ha az internetről letöltött szöveget idézőjel nélkül, illetve a forrás feltüntetése nélkül közöljük. A plágium a vizsgadolgozat elutasításával jár.

- A szöveg közben idézett részt dőlt betűkkel szokták írni, hogy kiemeljék a szövegből.
- A hosszabb, szó szerinti idézeteket érdemes külön szakaszban, formailag is elkülönítve közölnünk. Ennek bevált módja, ha ilyenkor 1-es sortávolsággal, 11 pontos betűkkel írjuk az idézetet. A külön szakaszban közölt idézet margóját meg lehet nagyobbítani jobbról és balról 1,25 cm-es behúzással.
- Ha hosszabb párbeszédet (például interjúrészletet) idézünk, a kérdést és a válaszokat azzal különíthetjük el, hogy a kérdést álló betűkkel írjuk, a választ dőlt betűkkel, és közöttük egy sort kihagyunk. Egyébként a párbeszéd jelölésének általános szabályai szerint kell eljárunk: a kérdést és a választ gondolatjellel kell kezdenünk. A válaszolóról közölni kívánt adatokat a válasz végén zárójelben közöljük (nem, életkor, esetleg foglalkozás, beosztás stb.)
- Ha ugyanarra a kérdésre több választ is idézünk, a kérdést elég egyszer leírunk.

Hivatkozások:

A hivatkozások célja az, hogy az olvasó könnyen vissza tudja keresni a dolgozathoz tartozó bibliográfiában, hogy milyen munkára, illetve a hivatkozott munka mely oldalára vagy oldalaira utaltunk. Konkrét szerzők konkrét munkáira nem lábjegyzetben, hanem *szöveg közben*, a mondat vagy a gondolatsor végén hivatkozunk. A szöveg közbeni hivatkozásokat úgy különítjük el mondanivalónktól, hogy zárójelbe tesszük. A hivatkozott munkák teljes könyvészeti leírását a dolgozat végén található bibliográfia tartalmazza. A hivatkozásoknak formai szempontból következetesnek kell lenniük.

- Ha a mű egészére hivatkozunk, zárójelben először a szerző vezetéknévét írjuk le, ami után nem teszünk pontot; ezután a megjelenés évszámát írjuk (Andorka 2006). Ha nem ismerjük a megjelenés évét, a szerző vezetéknéve után ezt jelezzük (Makarenko é. n.).

Példa a mondatban történő hivatkozásra:

Karády József több művében is felhívja a figyelmet (Karády 1997a), (Karády 1997b), (Karády 2000: 13.) felhívja a figyelmet arra, hogy a zsidóság emancipációja esetében az iskolarendszer döntő szerepet játszott.

- Ha dolgozatunkban egy szerző több munkájára is hivatkozunk és ezek között olyanok is vannak, amelyek ugyanabban az évben jelentek meg, az egyes munkákat úgy különböztetjük meg egymástól, hogy megjelenési évükhöz az abc kisbetűit kapcsoljuk szóköz nélkül (Karády 1997a).
- Ha a mű egészére hivatkozunk egy olyan mondatban, amelybe már belefoglaltuk a szerző nevét, akkor elég, ha a főszövegben szereplő név után csak a megjelenés évét közöljük zárójelben.
- Ha egy műből szó szerint idézünk vagy konkrét részeire utalunk, a hivatkozásban szerepelnie kell az oldalszámnak.
- Ha oldalszámra is hivatkozunk, az évszám után kettőspontot teszünk, majd egy karakter helyét üresen hagyva írjuk le a hivatkozott oldalszámot. Az oldalszám után nem kell pontot tenni (Andorka 2006: 431).
- Előfordul, hogy egy olyan idézetet szeretnénk szerepeltetni dolgozatunkban, amellyel úgy találkoztunk, hogy egy másik szerző idézte. Ha nem az eredeti forrásból idézünk valamit, az eredeti és az általunk felhasznált forrást egyaránt jeleznünk kell. Ennek legegyszerűbb módja, ha a főszövegben saját megfogalmazásunkban jelezzük az eredeti lelőhelyet, de az idézet után zárójelben már arra a helyre utalunk, ahonnan mi vettük át a szóban forgó szöveget. Ilyenkor a szokásos zárójeles hivatkozást az „idézi” szóval kezdjük (idézi Mezei 1999: 15). Ha a főszöveget túlságosan megterhelné, hogy az idézett szöveg mellett közöljük a szöveg személyi forrását is, könyvészeti forrását is, akkor a főszövegben a személyi forrásra utalunk (arra a személyre, akitől az idézet származik), a zárójeles hivatkozásban pedig a könyvészeti forrásra. (A Helikon 1978. február 18-i számából idézi Szajda 2003: 59)
- Ha egy műből több oldalra is hivatkozunk, a hivatkozott rész első és utolsó oldalának számát hosszú kötőjellel összekapcsolva adjuk meg. A kötőjel előtt és után nem hagyunk ki helyet (Andorka 2006: 566–597).
- Ha egyszerre több munkára is hivatkozunk, az egyes hivatkozásokat pontosvesszővel választjuk el, és a zárójelet az utolsó hivatkozást követően zárjuk be (Andorka 2006: 267–268; D. Lőrincz 2004: 157–164).
- Ha ugyanannak a szerzőnek több munkájára is hivatkozunk, a megjelenés sorrendjében tesszük. Ilyenkor a szerző nevét csak egyszer írjuk le, a munkák megjelenésének éveit pontosvesszővel választjuk el (Karády 1997a; 1997b; 2000; 2001).
- Ha több azonos vezetéknévű szerzőnk is van, utónévük kezdőbetűjével különböztetjük meg őket egymástól. Az utónév kezdőbetűje után pontot teszünk.
- Ha egy munkának két vagy három szerzője is van, a hivatkozásban tüntessük fel mindegyik szerző vezetéknévét. Ezt kétféleképpen is megtehetjük. A szerzők nevét vagy az „és” szóval

kapcsoljuk össze, vagy nagy kötőjellel kapcsoljuk össze, amely előtt és után helyet hagyunk ki. Ahhoz a megoldáshoz azonban, amelyet választunk, következetesen ragaszkodnunk kell az egész dolgozatban. Ha háromnál is több szerzője van a hivatkozni kívánt műnek, elég, ha az első helyen álló szerző vezetéknevét írjuk le, majd hozzátesszük: „et al.” (a latin et alii rövidítése, jelentése: „és mások”) és a szokásos módon folytatjuk a hivatkozást.

- Előfordul, hogy olyan munkára hivatkozunk, amelynek nincs megnevezve a szerzője. Ilyenkor a zárójelben a mű címe, a megjelenés éve és – ha konkrét részletre hivatkozunk – az oldalszám szerepeljen.
- Ha gyűjteményes kötetben megjelent tanulmányra hivatkozunk, a tanulmánykötet megjelenésének évére kell hivatkoznunk.

Lábjegyzet:

A főszöveget kiegészítő, illusztráló, tovább értelmező gondolatokat lapalji jegyzetbe (lábjegyzetbe) tesszük (References/Insert footnote). Ezek a főszövegben esetleg megtörnék a gondolatmenet ívét, ugyanakkor lábjegyzetben gazdagítják és árnyalják azt a gondolatot, összefüggést vagy sajátosságot, amihez kapcsolódnak.³

- A lábjegyzetet sorszámozzuk. A lábjegyzetet beszúrhatjuk mondat közben is, de általában a mondat végén, az írásjel után szokás beszúrni.
- A táblázatokhoz és ábrákhoz fűzött magyarázatot általában csillaggal azonosítják, és nem a lap aljára, hanem közvetlenül a táblázat vagy az ábra alá helyezik.
- A lábjegyzetben közölt kiegészítésekhez, értelmezésekhez, gondolatokhoz tartozó hivatkozások szabályai ugyanazok, mint a szöveg közbeni hivatkozások szabályai.

Irodalomjegyzék:

A dolgozathoz irodalomjegyzék (bibliográfia) tartozik. Ebben csak olyan műveket szerepeltessünk, amelyeket felhasználtunk munkánk elkészítéséhez, és amelyekre hivatkoztunk szöveg közben.⁴ Az irodalomjegyzék általánosan elfogadott címe: *Felhasznált irodalom*.

- A bibliográfiát a szerzők vezetékneve szerinti ábécé sorrendben közöljük.
- Ha egy gyűjteményes kötet egészére hivatkoztunk dolgozatunkban (és nem a kötet valamely tanulmányára), a kötetet a szerkesztő(k) vezetékneve szerint helyezzük el a bibliográfiában.
- A bibliográfiában internetes lelőhelyet is megadhatunk. Ha *konkrét* műre hivatkozunk, ezt a szerző vezetékneve szerinti helyre illesszük bibliográfiánkba. Ha a műnek nincs megállapítható szerzője, a cím alapján helyezzük el bibliográfiánkban. Ha *általában* hivatkozunk egy domain névre (www.tarki.hu), a „w” alapján soroljuk be az internetes lelőhelyet, és tüntessük fel a letöltés idejét.
- Ha olyan munkára hivatkoztunk dolgozatunkban, amelynek a szerzőjét nem tudjuk megállapítani (például közvélemény-kutató intézetek publikációira), ezt a cím alapján

³ Úgy is mondhatnánk: a lábjegyzet a főszöveg „háttere”. Alárendelődik ugyan a főszövegnek, de ez szegényebb lenne nélküle.

⁴ A jelen íráshoz tartozó bibliográfia illusztrációs célokat szolgál.

illesszük be az irodalomjegyzékbe. Ilyenkor jelezzük, hogy mely intézmény tekinti sajátjának az adott munkát.

- Ha olyan munkára hivatkozunk, amelynek a szerzőjét nem ismerjük, és a munka számmal (például évszámmal) kezdődik, a munkát a bibliográfia végére tegyük.
- A bibliográfiában *dőlt betűkkel* kell írunk annak a kötetnek a címét, amelyről szó van. Ha egy tanulmánykötet egyik tanulmányát használtuk, akkor ez értelemszerűen magának a tanulmánykötetnek a címe. Ha folyóiratcikket használtunk, magának a folyóiratnak a címét írjuk dőlt betűkkel. Ha a kötetnek vagy tanulmánynak alcíme is van, ezt is fel kell tüntetnünk. Az alcímet is dőlt betűkkel írjuk.
- Ha olyan tanulmányra hivatkozunk, amely gyűjteményes kötetben jelent meg, a hivatkozott tanulmány szerzője alapján helyezzük el bibliográfiánkban. A gyűjteményes kötet szerkesztőjének (összeállítójának) nevét zárójelben kell megadnunk, is fel kell tüntetnünk és szerkesztői tevékenységét („szerk.”). A tanulmány lelőhelyét a címe után a következő formula szerint adjuk meg: In (szerkesztő neve + szerk.): *gyűjteményes kötet címe*. (Az „in” latin prepozíció, jelentése: -ban, -ben.) Ha a kötetnek több szerkesztője is van, a bibliográfiában fel kell tüntetni mindegyiknek a nevét.
- A könyvészeti adatok szokásos sorrendje könyv esetében: a szerző(k) neve → a megjelenés éve → *a mű címe* → a megjelenés helyszíne → a kiadó neve.

Példa:

Vígh Éva. 2005. A spanyol aranykor. in Pál József (főszerk.). *Világirodalom*. 382-397. Budapest, Akadémiai Kiadó

Példa több szerkesztős kötetben szereplő tanulmányra:

Szilveszter László Szilárd. 2017. Az ismerős és idegen teljesség. A kortárs magyar líra Isten-élményei. in. Lajos Katalin – Tapodi Zsuzsa (szerk.). *Az idegenség diskurzusai*. 164-184. Csíkszereda, Kolozsvár, Státus Kiadó – Erdélyi Múzeum-Egyesület

- A könyvészeti adatok szokásos sorrendje folyóirat esetében: a szerző(k) neve → a megjelenés éve → a mű címe → *a folyóirat címe* → a folyóirat száma → a mű első és utolsó oldalának száma.
- A gyűjteményes kötet lelőhelyét a következő formula szerint adjuk meg: a szerkesztő(k) teljes neve (+szerk.) → a megjelenés éve → *a mű címe* → a megjelenés helyszíne → a kiadó neve.
- A könyvészeti adatok szokásos sorrendje gyűjteményes kötetben megjelent tanulmány esetében: a szerző(k) neve → a megjelenés éve → a mű címe → a gyűjteményes kötet szerkesztőjének (szerkesztőinek) neve → *a gyűjteményes kötet címe* → a megjelenés helyszíne → a kiadó neve → a mű első és utolsó oldalának száma.
- A kiadó nevében *nem minden esetben* szerepel a „kiadó” vagy a „könyvkiadó” szó.
- Előfordul, hogy egy könyvet közösen jelentetnek meg a kiadók. Ebben az esetben nagy kötőjelet teszünk a kiadók neve közé. A kötőjel előtt és után helyet hagyunk ki.

- Ha önálló kötet szerepel irodalomjegyzékünkben (és nem gyűjteményes kötetben található tanulmány), nem kell a kötet oldalszámát megadnunk. Ha idegen nyelvű folyóiratban megjelent tanulmány szerepel bibliográfiánkban, a folyóirat száma előtt használhatjuk a No. jelzést, a latin szám szó (numero) rövidítését. A No. jelzés használata nem kötelező.
- A folyóiratcikkek, illetve a gyűjteményes kötetből származó tanulmányok első és utolsó oldalának oldalszámát nagy kötőjellel kapcsoljuk össze egymással, anélkül, hogy előtte és utána helyet hagyjunk ki. Az oldalszám után az „oldal” szót írjuk. Idegen nyelvű irodalom esetében szokás (de nem kötelező) a pp. (pages) rövidítést használni. Ez mindig megelőzi az oldalszámot.
- Ha ugyanannak a szerzőnek több munkája is szerepel bibliográfiánkban, minden munka külön tétel legyen. Ilyenkor a műveket megjelenésük kronológiája szerint állítsuk sorrendbe.
- Ha egy munkának több szerzője is van, a szerzők nevét vagy az „és” kötőszóval kapcsoljuk össze, vagy nagy kötőjellel kapcsoljuk össze. Akármelyik megoldást is választjuk, következetesnek kell maradnunk.
- Ha a szerző nem magyar, akkor is a vezetéknévét írjuk előre. A vezetéknév után tegyünk vesszőt, és úgy írjuk az utónevét. A magyar szerzők vezetékeve után nem kell vessző.
- A szerzők utónevét mindig írjuk ki. Ha az eredeti munkában a szerző több utóneve közül az egyiknek csak a kezdőbetűje szerepel (ez gyakran előfordul az angolszász világban), akkor természetesen mi is így írjuk.

Példa:

Felhasznált irodalom

Gagyai József. 2004. *A krízis éve*. Csíkszereda, Pro-Print Könyvkiadó

Karády Viktor. 1997a. *Iskolarendszer és felekezeti egyenlőtlenségek Magyarországon (1867–1945)*. Budapest, Replika Kör

Karády Viktor. 1997b. *Zsidóság, polgárosodás, asszimiláció*. Budapest, Cserépfalvi Kiadó 151–195. oldal

Karády Viktor. 2000. *Zsidóság és társadalmi egyenlőtlenségek (1867–1945). Történet-szociológiai tanulmányok*. Budapest, Replika Kör

Megjegyzés: az évszám kerülhet a bibliográfiai adatok végére is.

- Online forrás esetén érdemes minél több adatot megadni róla (URL, szerző vagy közreadó testület, cím, dátum). Mivel az online tartalmak változhatnak, tüntessük fel az utolsó letöltés (látogatás) dátumát is:

Honlap, blog esetén: Szövegben: webhely adott dokumentumának szerzője, létrehozás évszáma, pl. (Esze 2013). Irodalomjegyzékben: webhely adott dokumentumának szerzője, keresztnévének kezdőbetűje. (létrehozás évszáma. hónapja. napja.). *Dokumentum címe*. Letöltés dátuma: Megtekintés éve, hónapja napja, forrás: Webhely neve: URL-cím.

Példa:

Esze, D. (2013. 05. 07.). *határ, idő*. Letöltés dátuma: 2024. 09. 16., forrás: Kockacsík – Esze Dóra blogja: <http://eszedorablogja.cafeblog.hu/2013/05/07/hatar-ido/>

Újságcikk esetén: Szövegben: újságcikk szerzője, megjelenés éve, pl. (Révész 2013). Irodalomjegyzékben: újságcikk szerzője, keresztnevének kezdőbetűje. (megjelenés éve. hónapja. napja.). Cím. *Újság címe*, oldalszám tól–ig. Forrás: Ha elektronikus forrás, akkor URL-cím.

Példa:

Révész, S. (2013. 12. 24.). Szabad élet, szabad baba. Interjú Tardos Annával. *Népszabadság online*. Forrás: <http://nol.hu/kultura/20131224-szabad-élet-szabad-baba1434397>

4. EVALUAREA LUCRĂRII

Condiții preliminare: înainte de depunere, conform Legii Educației Naționale nr. 1/2011 și Codului de etică și deontologie profesională a Universității Sapientia, în mod obligatoriu originalitatea fiecărei lucrări va fi verificată prin aplicația antiplagiat „Turnitin”. Data finală pentru verificarea lucrărilor este cu o zi înainte de predarea lor. Acele lucrări vor fi propuse susținerii în fața Comisiei examenului de licență / disertație care îndeplinesc următoarele cerințe:

- a.** gradul de corespondență conform raportului aplicației antiplagiat „Turnitin” nu depășește 20%;
- b.** sunt însoțite de declarația studentului, respectiv de declarația îndrumătorului privind originalitatea lucrării.

Lucrarea scrisă și susținerea acesteia trebuie să conducă atât la evaluarea deprinderilor aplicative, cât și a cunoștințelor teoretice dobândite în timpul ciclului de studiu. Se cere ca, la finalul studiilor, candidatul să dispună, în domeniul său, de capacitatea:

- de a aduna informații aferente temei alese de el;
- de a sistematiza aceste informații și de a relata despre ele în scris și oral sub aspect metodic și lingvistic adecvat;
- dincolo de o simplă reproducere, de a-și forma o opinie proprie asupra acestor informații și de a argumenta o poziție proprie;
- de a efectua observații proprii asupra fenomenelor studiate în lucrare, de a susține sau combate puncte de vedere străine adunate / citite în bibliografie. În situație ideală, studentul va ajunge la concluzii originale / proprii, fiind capabil să le expună și să le argumenteze.

Îndrumătorul lucrării de licență / disertație va completa o **fișă de evaluare** (model anexat la sfârșitul prezentului document) care trebuie să răspundă în mod explicit cerințelor menționate mai sus. De asemenea, el va acorda o notă, pe care o va propune Comisiei. Nota se referă atât la varianta finalizată a lucrării cât și la modul în care candidatul a lucrat la elaborarea acesteia. În notarea lucrării, îndrumătorul va ține cont de criteriile din fișa de evaluare.

5. SUSȚINEREA LUCRĂRII (PROBA ORALĂ)

Susținerea lucrării de licență / disertație se face în fața Comisiei de examen în limba redactării. Este o probă orală, în cadrul căreia candidatul prezintă cercetările sale și răspunde la întrebările membrilor comisiei de examinare.

La notare se vor lua în considerare următoarele aspecte:

- Candidatul trebuie să vorbească liber pe baza unei sinopse oferite Comisiei sub formă de „handout” sau de prezentare pe Powerpoint. Se va nota și calitatea acestui material de lucru: max. 1 punct;
- Corectitudine, coerență și siguranța argumentării: 2 puncte;
- Corectitudinea limbajului / limbii: 3 puncte;
- Corectitudinea răspunsurilor la întrebările Comisiei: 3 puncte.

Timpul maxim alocat susținerii este de 15 minute, urmate de 5 minute de întrebări și discuții.

Nota finală se va calcula din media notelor acordate de membrii Comisiei de examen.

MODELE DE COPERTE

Model coperte (2 coperte) pentru **lucrările de licență** descărcabile de pe linkul:
<https://docs.google.com/document/d/1VJF5w-fysco8sS8rPjtklvLUjWLSf4iZ/edit?usp=sharing&ouid=118222178022428823639&rtpof=true&sd=true>

 UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN MIERCUREA CIUC SPECIALIZAREA: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZĂ LUCRARE DE LICENȚĂ Candidat(ă): Pityi Palkó Îndrumător științific: Choose an item. 2025 Miercurea Ciuc	 UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN MIERCUREA CIUC SPECIALIZAREA: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ – LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZĂ Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit Candidat(ă): Pityi Palkó Îndrumător științific: Choose an item. 2025 Miercurea Ciuc
--	--

Model coperte (6 coperte) pentru **lucrările de disertație** descărcabile de pe linkul:
<https://docs.google.com/document/d/1VAG0gwjkhQpGLMkO2Jmle1NB9QG1ES0T/edit?usp=sharing&ouid=118222178022428823639&rtpof=true&sd=true>

 UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN MIERCUREA CIUC SPECIALIZAREA: TRADUCERE ȘI INTERPRETARE LUCRARE DE DISERTAȚIE Candidat(ă): Pityi Palkó Îndrumător științific: Conf. univ. dr. Ajtony Zsuzsanna-Ildikó 2025 Miercurea Ciuc	 UNIVERSITATEA SAPIENTIA DIN CLUJ-NAPOCA FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE, SOCIO-UMANE ȘI INGINEREȘTI DIN MIERCUREA CIUC SPECIALIZAREA: TRADUCERE ȘI INTERPRETARE Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit Candidat(ă): Pityi Palkó Îndrumător științific: Choose an item. 2025 Miercurea Ciuc	 SAPIENTIA ERDÉLYI MAGYAR TUDOMÁNYEGYETEM, KOLOZSVÁR CSIKSZEREDAI KAR FORDÍTÓ ÉS TOLMÁCS MESTERKÉPZÉS DISSZERTÁCIÓ Végző hallgató: Pityi Palkó Irányító tanár: Choose an item. 2025 Csikszereida
---	--	---

SAPIENTIA ERDÉLYI MAGYAR
TUDOMÁNYEGYETEM, KOLOZSVÁR
CSIKSZEREDAI KAR
FORDÍTÓ ÉS TOLMÁCS MESTERKÉPZÉS

**Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipiscing elit**

Végzős hallgató:
Pityi Palkó

Irányító tanár:
Choose an item.

2025
Csikszereida

SAPIENTIA HUNGARIAN UNIVERSITY OF
TRANSYLVANIA, CLUJ-NAPOCA
FACULTY OF ECONOMICS, SOCIO-HUMAN
SCIENCES AND ENGINEERING, MIERCUREA CIUC
MASTER'S DEGREE IN TRANSLATION AND
INTERPRETING

MASTER'S DISSERTATION

Candidate:
Pityi Palkó

Supervisor:
Choose an item.

2025
Miercurea Ciuc

SAPIENTIA HUNGARIAN UNIVERSITY OF
TRANSYLVANIA, CLUJ-NAPOCA
FACULTY OF ECONOMICS, SOCIO-HUMAN
SCIENCES AND ENGINEERING, MIERCUREA CIUC
MASTER'S DEGREE IN TRANSLATION AND
INTERPRETING

**Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur
adipiscing elit**

Candidate:
Pityi Palkó

Supervisor:
Choose an item.

2025
Miercurea Ciuc